

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ЗАКОН за дипломатическата служба
Обн., ДВ, бр. 78 от 28.09.2007 г.

Глава първа

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Предмет

Чл. 1. Този закон урежда:

1. принципите, организацията и дейността на дипломатическата служба;
2. възникването, изменението и прекратяването на правоотношенията със служителите в дипломатическата служба;
3. правилата за професионално кариерно развитие на дипломатическите служители;
4. правоотношенията по осъществяване на дейността на дипломатическата служба в чужбина.

Дипломатическа служба

Чл. 2. (1) Дипломатическата служба е специализирана държавна администрация под ръководството на министъра на външните работи, чиято дейност се осъществява от служителите в Министерството на външните работи и задграничните представителства на Република България като негови структурни звена.

(2) Дипломатическата служба подпомага Народното събрание, президента на републиката, Министерския съвет, министъра на външните работи при осъществяването на техните правомощия в областта на външната политика на Република България и международните отношения.

Принципи

Чл. 3. Дипломатическата служба се изгражда на професионална основа в съответствие с принципите на кариерно развитие, йерархична подчиненост, стабилност, прозрачност, партийна необвързаност, приемственост и мобилност.

Служители в дипломатическата служба

Чл. 4. Служители в дипломатическата служба са:

1. дипломатически служители, които са държавни служители с дипломатически ранг;
2. държавни служители без дипломатически ранг;
3. работници и служители по трудово правоотношение.

Субсидиарно прилагане

Чл. 5. За неуредените от този закон въпроси се прилагат Законът за администрацията, Законът за държавния служител и Кодексът на труда.

Глава втора

ОРГАНИЗАЦИЯ НА ДИПЛОМАТИЧЕСКАТА СЛУЖБА

Раздел I

Министерство на външните работи

Министър на външните работи

Чл. 6. (1) Министърът на външните работи ръководи, координира и контролира осъществяването на държавната политика в областта на външната политика на Република България и международните отношения.

(2) Министърът на външните работи ръководи дипломатическата служба.

Заместник-министри

Чл. 7. (1) Заместник-министрите подпомагат министъра на външните работи при изпълнение на функциите му по чл. 6, ал. 1 и при разработването, координацията и осъществяването на конкретни политики и програми в изпълнение на политическата програма на правителството.

(2) Министърът делегира с писмена заповед правомощия на заместник-министрите и определя техните функции.

(3) Правомощията на министъра в негово отсъствие от страната или когато ползва законоустановен отпуск, се изпълняват от определен от него с писмена заповед за всеки конкретен случай заместник-министър.

(4) Заместник-министрите контролират работата на дипломатическите и консулските представителства във връзка с изпълнението на задачите, които са от тяхната компетентност.

Постоянен секретар

Чл. 8. (1) Най-високата професионална дипломатическа длъжност в Министерството на външните работи е постоянният секретар.

(2) За постоянен секретар може да бъде назначено лице, което е:

1. дипломатически служител с дипломатически ранг "посланик";
2. изпълнявало ръководна длъжност в Министерството на външните работи;
3. работило като ръководител на задгранично представителство по чл. 23, ал. 1 най-малко три години.

(3) Постоянният секретар се назначава от министъра на външните работи чрез подбор, основан на професионални качества.

(4) Постоянният секретар се назначава за срок от 5 години.

Правомощия на постоянния секретар

Чл. 9. (1) Постоянният секретар:

1. подпомага министъра при изпълнението на неговите функции по чл. 6, ал. 2 ;
2. координира и контролира функционирането на дипломатическата служба и взаимодействието на нейните структурни звена;

3. съдейства за спазването на принципите на професионалното кариерно развитие на служителите в дипломатическата служба.

(2) Постоянният секретар участва в работата на политическия кабинет на министъра на външните работи по право.

Административен секретар

Чл. 10. (1) Административният секретар подпомага министъра по административно-техническите, стопанските и финансовите въпроси.

(2) За административен секретар може да бъде назначено лице, което:

1. има дипломатически ранг не по-нисък от "пълномощен министър" и е изпълнявало ръководна длъжност в Министерството на външните работи, когато е дипломатически служител;

2. отговаря на изискванията за заемането на длъжността главен секретар по Закона за администрацията, когато е държавен служител без дипломатически ранг.

Генерални директори

Чл. 11. (1) Министърът на външните работи определя измежду директорите генерални директори и им възлага координиращи функции.

(2) Генерален директор може да бъде само дипломатически служител, който отговаря на изискванията по чл. 8, ал. 2 .

Политически директор

Чл. 12. Политическият директор е определен от министъра на външните работи генерален директор, който отговаря за изработването на националните позиции и външнополитическата координация по линия на Общата външна политика и политика за сигурност на Европейския съюз.

Посланици за специални поръчения. Специални координатори

Чл. 13. (1) Министърът на външните работи назначава за изпълнение на определени външнополитически задачи:

1. посланици за специални поръчения - дипломати с ранг "посланик", които са били ръководители на задгранично представителство по чл. 23, ал. 1 най-малко три години;

2. специални координатори - дипломати с ранг не по-нисък от "пълномощен министър", които са били ръководители на задгранично представителство по чл. 23, ал. 1 най-малко три години.

(2) Правомощията на посланиците за специални поръчения и на специалните координатори се определят със заповед на министъра на външните работи.

Директори

Чл. 14. (1) Директорите в Министерството на външните работи се назначават от министъра на външните работи чрез подбор, основан на професионални качества.

(2) В случаите, когато дипломатически служител се назначава за директор, той трябва да има дипломатически ранг не по-нисък от "пълномощен министър" и професионален

опит от работа в задгранично представителство най-малко три години.

Ръководител на инспектората

Чл. 15. (1) Инспекторатът по чл. 46 от Закона за администрацията се ръководи от главен инспектор, който е дипломатически служител с ранг не по-нисък от "посланик" и е бил ръководител на задгранично представителство по чл. 23, ал. 1 най-малко три години.

(2) Главният инспектор се назначава от министъра на външните работи.

Колегиум

Чл. 16. (1) Колегиумът е съвещателен орган към министъра на външните работи по въпросите на дипломатическата служба.

(2) Колегиумът се състои от заместник-министрите, постоянния секретар, административния секретар, генералните директори, главния инспектор и директорите на дирекции.

(3) По преценка на министъра на външните работи в заседанията на колегиума могат да участват и други служители по въпроси от тяхната компетентност.

(4) Колегиумът се свиква най-малко веднъж на три месеца и се председателства от министъра, а в негово отсъствие - от заместник-министър в зависимост от характера на обсъжданите въпроси.

Компетентност на колегиума

Чл. 17. Колегиумът дава предложения и мнения по:

1. актуални въпроси на външната политика;
2. организацията и дейността на дипломатическата служба;
3. работната програма и проекта на бюджет на Министерството на външните работи;
4. откриването и закриването на задгранични представителства;

5. други въпроси по преценка на министъра на външните работи или по предложение на член на колегиума.

Атестационна комисия

Чл. 18. (1) Атестационната комисия е съвещателен орган към министъра на външните работи по въпроси на кариерното развитие на дипломатическите служители и ротацията в дипломатическата служба.

(2) Министърът на външните работи определя със заповед състава на Атестационната комисия. Членове на комисията по право са заместник-министрите, постоянният секретар, генералните директори и ръководителят на структурното звено по човешките ресурси в Министерството на външните работи.

(3) Министърът на външните работи издава наредба за условията и реда за атестиране на дипломатическите служители по предложение на постоянния секретар, след като се вземе мнението на колегиума.

Заседания на Атестационната комисия

Чл. 19. (1) Заседанията на Атестационната комисия са законни, ако присъстват най-малко две трети от членовете ѝ.

(2) Решенията на Атестационната комисия се приемат с обикновено мнозинство от присъстващите.

(3) Атестационната комисия се свиква на редовни заседания най-малко два пъти годишно от постоянния секретар.

(4) В заседанията на Атестационната комисия участва с право на глас директорът на дирекцията, в която работи дипломатическият служител, чието служебно положение се разглежда.

(5) По предложение на постоянния секретар в заседанията на Атестационната комисия могат да участват и други служители без право на глас.

(6) За заседанията на Атестационната комисия се водят протоколи.

Компетентност на Атестационната комисия

Чл. 20. Атестационната комисия:

1. провежда периодичното атестиране на дипломатическите служители;
2. прави предложения за даване и повишаване на дипломатическия ранг на дипломатическите служители;
3. прави предложения за нотифициране с дипломатически ранг;
4. предлага проект за ежегодната ротация;
5. обсъжда други въпроси, свързани с положението на служителите в дипломатическата служба.

Раздел II

Задгранични представителства

Задгранично представителство. Откриване и закриване

Чл. 21. (1) Задграничното представителство на Република България е структурно звено на дипломатическата служба, което осъществява дипломатическа и/или консулска дейност в друга държава или при международни правителствени организации.

(2) Задгранични представителства са:

1. посолствата;
2. постоянните представителства и постоянните делегации при международните правителствени организации;

3. генералните консулства, консулствата, вицеконсулствата и консулските агентства;
4. дипломатическите бюра и бюрата за връзка;
5. специалните мисии по смисъла на Конвенцията за специалните мисии, приета от ОС на ООН на 8 декември 1969 г. (обн., ДВ, бр. 70 от 1987 г.; попр., бр. 76 от 1987 г.).

(3) Откриването, определянето на вида и закриването на задграничните представителства се извършва от Министерския съвет по предложение на министъра на външните работи.

Структура и състав

Чл. 22. (1) Задграничното представителство се състои от ръководител, дипломатически служители, административно-технически служители и обслужващ персонал по смисъла на Виенската конвенция за дипломатическите отношения, съставена във Виена на 18 април 1961 г. (ДВ, бр. 28 от 1968 г.), Виенската конвенция за консулските отношения, съставена във Виена на 24 април 1963 г. (ДВ, бр. 42 от 1990 г.), и Конвенцията за специалните мисии.

(2) В задграничното представителство могат да се създават служби в зависимост от неговия вид, функции и състав.

Ръководител на задгранично представителство

Чл. 23. (1) Ръководител на задгранично представителство на Република България е:

1. извънредният и пълномощен посланик;
2. постоянният представител на Република България при международните правителствени организации.

(2) Задграничното представителство на Република България може да се ръководи и от:

1. управляващ;
2. временно управляващ;
3. ръководител на дипломатическо бюро, бюро за връзка или специална мисия;
4. генерален консул;
5. консул.

(3) Ръководителят на задграничното представителство:

1. ръководи, координира и контролира дейността на задграничното представителство в съответствие с указанията на министъра на външните работи;

2. осъществява общ контрол върху дейността на всички служби и служители, дългосрочно командировани в приемащата страна от други държавни учреждения и

организации;

3. спира временно изпълнението на указания, дадени от министри и ръководители на ведомства, като незабавно информира за своето решение и мотивите за него министъра на външните работи и съответния ръководител.

(4) Ръководителите на службите и служителите в задграничното представителство са подчинени на ръководителя на представителството.

Условия за назначаване на ръководител на задгранично представителство

Чл. 24. (1) За ръководители на задгранични представителства се назначават дипломатически служители, които имат минимално изисквания се дипломатически ранг и длъжностна категория съгласно класификатора на дипломатическите длъжности по чл. 42 .

(2) По изключение за ръководител на задгранично представителство може да бъде назначено лице, което не е от състава на дипломатическата служба само когато то:

1. е изявена личност, която се ползва с безспорно добро име и авторитет в Република България;

2. отговаря на изискванията по чл. 27, ал. 1, т. 1, 2, 3, 4 и 5 .

(3) Броят на ръководителите на задгранични представителства, които не са от състава на дипломатическата служба, не може да надхвърля 20 на сто от общия брой на всички ръководители на задгранични представителства във всеки даден момент.

(4) Ръководителите на задгранични представителства преди заминаването им преминават задължителна подготовка по план, утвърден от постоянния секретар.

Почетни (нешатни) консулски длъжностни лица

Чл. 25. (1) Почетните (нешатните) консулски длъжностни лица на Република България в чужбина се назначават и освобождават от Министерския съвет по предложение на министъра на външните работи по ред, определен с наредба на Министерския съвет.

(2) Почетните (нешатните) консулски длъжностни лица не принадлежат към състава на дипломатическата служба.

(3) Почетните (нешатните) консулски длъжностни лица могат да бъдат само изявени личности, с доказано добро отношение към България, които се ползват с добро име и авторитет в приемащата държава.

Глава трета

ВЪЗНИКВАНЕ, ИЗМЕНЕНИЕ И ПРЕКРАТЯВАНЕ НА ПРАВООТНОШЕНИЯТА СЪС СЛУЖИТЕЛИТЕ

В ДИПЛОМАТИЧЕСКАТА СЛУЖБА

Конкурс за дипломатически служители

Чл. 26. (1) Дипломатическите служители постъпват в дипломатическата служба въз

основа на публично обявен конкурс.

(2) Конкурсът по ал. 1 за дипломатически служители е общ. Той може да бъде за конкретна длъжност само ако за нея има специфични изисквания.

(3) Конкурс се обявява за длъжности, които са свободни или предстои да бъдат освободени.

(4) Конкурсът за дипломатически служители се провежда при условия и по ред, определени с наредба, издадена от министъра на външните работи.

Условия за назначаване в дипломатическата служба

Чл. 27. (1) За дипломатически служител може да бъде назначено лице, което:

1. е български гражданин и няма друго гражданство освен на държава - членка на Европейския съюз;

2. има висше образование с образователно-квалификационна степен "магистър" в зависимост от потребностите на дипломатическата служба;

3. владее най-малко два чужди езика, поне единият от които официален за Организацията на обединените нации;

4. има компютърна грамотност;

5. не страда от хронично психическо заболяване;

6. отговаря на другите изисквания за заемане на държавна служба по чл. 7, ал. 1 и 2 от Закона за държавния служител.

(2) За държавен служител в дипломатическата служба може да бъде назначено лице, което:

1. отговаря на условията за назначаване по ал. 1, т. 1, 2, 4 и 5, както и на изискванията по чл. 7, ал. 1 и 2 от Закона за държавния служител;

2. владее най-малко един чужд език.

(3) Работник или служител по трудово правоотношение в дипломатическата служба може да е лице, което:

1. отговаря на изискванията по Кодекса на труда и на изискванията по ал. 1, т. 1 и 5;

2. ползва най-малко един чужд език.

Стажант-аташе

Чл. 28. (1) Спечелилите конкурса по чл. 26 се назначават от министъра на външните работи на длъжност "стажант-аташе" със срок за изпитване до 18 месеца.

(2) След изтичане на една година от встъпването в длъжност стажант-аташетата полагат изпит за придобиване на дипломатически ранг "аташе". Условието и редът за провеждането на изпита се определят с наредбата по чл. 18, ал. 3 .

(3) Неиздържалите изпита по ал. 2 имат право да положат втори изпит за придобиване на дипломатически ранг "аташе" в срок до 6 месеца от първия изпит. Правоотношението със служител, неиздържал и втория изпит за придобиване на дипломатически ранг "аташе", се прекратява без предизвестие.

Назначаване на дипломатическа длъжност

Чл. 29. Министърът на външните работи назначава служител, издържал изпита по чл. 28, ал. 2, на дипломатическа длъжност в състава на дипломатическата служба за неопределено време.

Временно преместване на служители от други ведомства

Чл. 30. (1) По предложение на съответните ръководители министърът на външните работи може да назначи за определен срок на незаета длъжност в дипломатическата служба служител от друго ведомство при спазване на изискванията на чл. 81б от Закона за държавния служител.

(2) Правоотношението по ал. 1 може да възникне и без провеждане на конкурс при спазване на условията за назначаване.

Декларация при постъпване

Чл. 31. (1) При постъпване в дипломатическата служба се подава декларация за необвързаност по чл. 49, ал. 1 .

(2) Дипломатическите служители и държавните служители подават при постъпване в дипломатическата служба и:

1. декларация по чл. 111, ал. 2 от Закона за държавния служител;

2. декларация за обстоятелствата по чл. 7, ал. 1 и 2 от Закона за държавния служител.

(3) Ако лицето откаже да подпише декларация по ал. 1, служебното или трудовото правоотношение се смята за невъзникнало.

Стабилност

Чл. 32. При преназначаване за нуждите на дипломатическата служба в рамките на ротацията не се допуска назначение на дипломатическите служители на длъжност в длъжностна категория, по-ниска от съответстващата на техния дипломатически ранг.

Прекратяване на правоотношението със служител в дипломатическата служба

Чл. 33. Извън предвидените в Закона за държавния служител и Кодекса на труда основания министърът на външните работи прекратява едностранно трудовото или служебното правоотношение, когато служителят в дипломатическата служба наруши забраната по чл. 49, ал. 1 .

Глава четвърта

ПРАВНО ПОЛОЖЕНИЕ НА СЛУЖИТЕЛИТЕ В ДИПЛОМАТИЧЕСКАТА СЛУЖБА

Раздел I

Ранг в дипломатическата служба

Дипломатически ранг

Чл. 34. (1) Дипломатическият ранг отразява степента на кариерно развитие на дипломатическия служител според неговия професионален опит и квалификация в дипломатическата служба и оценката за изпълнението на служебните му задължения.

(2) Дипломатическият ранг е условие за заемане на дипломатическа длъжност.

(3) Дипломатическите рангове във възходящ ред са:

1. "аташе";
2. "трети секретар";
3. "втори секретар";
4. "първи секретар";
5. "съветник";
6. "пълномощен министър";
7. "посланик".

(4) Дипломатическите служители имат само дипломатически ранг.

Повишаване в дипломатически ранг

Чл. 35. (1) Със заповедта за назначаване в дипломатическата служба по чл. 29 министърът на външните работи дава на служителя първи дипломатически ранг "аташе".

(2) Повишаването в следващ дипломатически ранг се извършва от министъра на външните работи само въз основа на атестация при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 18, ал. 3. При атестирането се отчитат професионалната квалификация, езиковата подготовка, постигнатите резултати и качеството на изпълнение на служебните задължения.

(3) За повишаване в следващ дипломатически ранг се изисква задължителен стаж в предходния ранг, както следва:

1. за "трети секретар" - 2 години като "аташе";
2. за "втори секретар" - 3 години като "трети секретар";
3. за "първи секретар" - 4 години като "втори секретар";
4. за "съветник" - 5 години като "първи секретар".

(4) Повишаване в дипломатически ранг не се допуска само поради изтичане на сроковете по ал. 3.

(5) Не се допуска повишаване с повече от един дипломатически ранг едновременно.

(6) С изключение на случаите по чл. 107, ал. 1, т. 1 и 3 от Закона за държавния служител освободеният от длъжност дипломатически служител при последващо назначение в дипломатическата служба запазва дипломатическия ранг, който е имал при предходното прекратяване на служебното му правоотношение.

Даване на дипломатически рангове "пълномощен министър" и "посланик"

Чл. 36. Дипломатическите рангове "пълномощен министър" и "посланик" се дават от министъра на външните работи по предложение на постоянния секретар след комплексна оценка, извършена от Атестационната комисия при най-малко 5 години стаж в предходния дипломатически ранг.

Предсрочно повишаване в дипломатически ранг

Чл. 37. (1) Предсрочно повишаване в следващ дипломатически ранг се допуска най-рано една година преди изтичането на сроковете по чл. 35, ал. 3. За повишаване в ранг "съветник" се изисква общ стаж в предходните дипломатически рангове най-малко 12 години.

(2) Предсрочно повишаване в следващ дипломатически ранг се допуска и като награда в съответствие с чл. 57, ал. 1, т. 2.

Време, зачитано за дипломатически стаж

Чл. 38. За дипломатически стаж при повишаване в дипломатически ранг се зачита и времето, през което дипломатическият служител е:

1. бил временно преместен на друга държавна служба със съгласието на министъра на външните работи;

2. работил като член или съветник по външнополитическите въпроси в политически кабинет или като съветник на председател на постоянна комисия на Народното събрание;

3. работил като външнополитически съветник или секретар на президента, председателя на Народното събрание или министър-председателя;

4. бил на работа в международни организации със съгласието на министъра на външните работи;

5. бил без работа поради уволнение, което е признато за незаконно - от датата на уволнението до възстановяването му на работа;

6. заемал длъжността президент, вицепрезидент, министър-председател или министър;

7. бил избран за член на Европейската комисия, член на Европейския парламент или за народен представител.

Нотифициране

Чл. 39. (1) Министърът на външните работи може да определи временно по-висок дипломатически ранг на дипломатически служител за срока на задграничния му мандат по предложение на постоянния секретар, като се вземе мнението на Атестационната комисия.

(2) Министърът на външните работи може да определи временен дипломатически ранг на държавен служител в дипломатическата служба за срока на задграничния му мандат по предложение на постоянния секретар, като се вземе мнението на Атестационната комисия.

(3) Министърът на външните работи определя на ръководител на задгранично представителство по чл. 24, ал. 2 временен дипломатически ранг само за срока на задграничния му мандат.

(4) Министърът на външните работи по предложение на ръководителя на изпращащото ведомство определя на служителите по чл. 65, ал. 3 временен дипломатически ранг за срока на задграничния им мандат в зависимост от спецификата на поставените задачи и при наличие на трудов или служебен стаж, както следва:

1. за аташе - една година стаж;
2. за трети секретар - 3 години стаж;
3. за втори секретар - 6 години стаж;
4. за първи секретар - 10 години стаж;
5. за съветник - 15 години стаж.

(5) Министърът на външните работи може да определи по реда на ал. 4 временен дипломатически ранг "пълномощен министър" при наличие на трудов, служебен или осигурителен стаж най-малко 20 години.

Раздел II

Длъжности

Право на заемане на дипломатическа длъжност

Чл. 40. Дипломатическа длъжност може да заема:

1. дипломатически служител;
2. държавен служител с временен дипломатически ранг, определен по реда на чл. 39, ал. 2 - 4 .

Категории дипломатически длъжности

Чл. 41. (1) Дипломатическите длъжности са:

1. категория А - висши дипломатически длъжности;

2. категория Б - старши дипломатически длъжности;

3. категория В - младши дипломатически длъжности.

(2) Длъжностните категории имат нива и степени в зависимост от необходимия професионален опит за тяхното заемане.

Класификатор на дипломатическите длъжности

Чл. 42. Минималният дипломатически ранг, образователно-квалификационната степен и професионалният опит в дипломатическата служба, необходими за назначаване на дипломатическа длъжност, са посочени в класификатора на дипломатическите длъжности съгласно приложението.

Длъжностно разписание

Чл. 43. (1) Дипломатическата служба осъществява своята дейност въз основа на единно длъжностно разписание, което се утвърждава от министъра на външните работи по предложение на постоянния секретар в рамките на утвърдената численост на персонала.

(2) В длъжностното разписание се определят длъжностните категории и нива и длъжностите съгласно класификатора на дипломатическите длъжности в дипломатическата служба по чл. 42 и Единния класификатор на длъжностите в администрацията по чл. 2 от Закона за държавния служител, изискванията за тяхното заемане и числения състав на структурните звена в дипломатическата служба.

(3) Длъжностните характеристики се утвърждават от постоянния секретар.

Раздел III

Професионално кариерно развитие

Принципи

Чл. 44. Професионалното кариерно развитие на дипломатическите служители се основава на:

1. последователно израстване в дипломатическата служба;

2. периодична атестация от атестационната комисия;

3. ротация;

4. непрекъснато повишаване на професионалната квалификация.

Последователно израстване

Чл. 45. Кариерното израстване на дипломатическия служител се осъществява чрез последователно повишаване в следващ дипломатически ранг и в следващо длъжностно ниво на основата на периодично атестиране и конкуренция, основана на професионални качества.

Периодично атестиране

Чл. 46. (1) Дипломатическият служител се атестира:

1. ежегодно чрез оценка на изпълнението на служебните задължения;
2. при повишаване в дипломатически ранг;
3. преди изпращане на задграничен мандат и при приключването му.

(2) Редът и условията за атестиране се определят с наредбата по чл. 18, ал. 3 .

Ротация

Чл. 47. (1) Ротацията на служителите в дипломатическата служба е принцип за последователно преминаване през длъжности в Министерството на външните работи и в задграничните представителства.

(2) Ротацията на дипломатическите служители се осъществява чрез последователното им преназначаване на длъжности в Министерството на външните работи и задграничните представителства в границите на техния дипломатически ранг и съответна длъжностна категория.

(3) След края на задграничния мандат служителите от дипломатическата служба се преназначават на друга длъжност в Министерството на външните работи при спазване изискването на чл. 32 .

(4) Служителите по чл. 24, ал. 2 и чл. 61, ал. 3 не се преназначават на друга длъжност в дипломатическата служба след края на задграничния им мандат.

Раздел IV

Задължения на служителите в дипломатическата служба

Задължения

Чл. 48. Служителят в дипломатическата служба, извън задълженията по Закона за държавния служител и Кодекса на труда, е длъжен да:

1. работи за укрепване на авторитета на Република България и нейните институции;
2. спазва законите и да уважава обичаите в приемащата държава;
3. не злоупотребява с дипломатическите привилегии и имунитети.

Партийна необвързаност

Чл. 49. (1) Служителят в дипломатическата служба не може да членува в политически партии, организации или движения по смисъла на Закона за политическите партии.

(2) При осъществяване на служебните си задължения служителят в дипломатическата служба е длъжен да спазва партийна необвързаност. Той не може да прави пропаганда в полза или вреда на политически партии, организации и движения или да предприема действия по служба, с които се нарушава политическата му неутралност.

(3) Служител в дипломатическата служба може временно да бъде член на политически кабинети по чл. 27 и 28 от Закона за администрацията при спазване на

изискванията на ал. 1 и 2.

Публични изявления

Чл. 50. (1) Служителят в дипломатическата служба няма право да прави публични изявления от името на службата, освен ако не е упълномощен от министъра на външните работи или постоянния секретар.

(2) Служителят в дипломатическата служба няма право да дава обещания или да поема задължения, с които се обвързва дипломатическата служба, без да е оправомощен от министъра на външните работи.

Несъвместимост

Чл. 51. Служителят в дипломатическата служба няма право да:

1. извършва търговска дейност, да е контролор, управител или прокурист в търговско дружество, търговски пълномощник, търговски представител, търговски посредник, синдик, ликвидатор или да участва в надзорни, управителни и контролни органи на търговски дружества и кооперации;

2. заема длъжност по трудово или друго служебно правоотношение;

3. изпълнява граждански договор, с изключение на преподавателска, научноизследователска или друга творческа дейност.

Чуждестранни отличия и подаръци

Чл. 52. Служителят в дипломатическата служба и членовете на неговото семейство нямат право да приемат ордени, медали и други официални отличия от друга държава, както и подаръци, свързани със служебното му положение, без разрешение на министъра на външните работи, освен когато са израз на обичайната дипломатическа практика.

Раздел V

Възнаграждения

Основна заплата

Чл. 53. (1) Размерът на основната месечна заплата на служителите в дипломатическата служба се определя от Министерския съвет по предложение на министъра на външните работи.

(2) Министърът на външните работи определя индивидуалния размер на основната месечна заплата за заеманата длъжност в зависимост от оценката на индивидуалното изпълнение от последното атестиране.

Допълнително възнаграждение

Чл. 54. На служителите в дипломатическата служба и на членовете на политическия кабинет или съветниците и експертите към него, освен допълнителните възнаграждения към основната заплата съгласно Закона за държавния служител и трудовото законодателство, се заплащат и допълнителни възнаграждения за изпълнение на специфични функции при условия и по ред, определени във вътрешните правила за работната заплата.

Протоколно облекло

Чл. 55. За осъществяване на протоколните им задължения дипломатическите служители в дипломатическата служба имат право на протоколно облекло при условия и

по ред, определени със заповед на министъра на външните работи.

Представителни нужди

Чл. 56. Дипломатическият служител има право на допълнителни суми за представителни нужди при условия и по ред, определени със заповед на министъра на външните работи.

Раздел VI

Отличия и награди. Дисциплинарна отговорност

Отличия и награди

Чл. 57. (1) Освен с предвидените по Закона за държавния служител отличия и награди за проявен висок професионализъм и особени заслуги в службата му дипломатическият служител може да бъде награждаван и със:

1. писмена благодарност;
2. предсрочно повишаване в дипломатически ранг;
3. почетен знак на дипломатическата служба.

(2) Награждаването се извършва от министъра на външните работи. В случаите по ал. 1, т. 2 и 3 награждаването е по предложение на Атестационната комисия.

Дисциплинарни нарушения

Чл. 58. Освен за предвидените в Закона за държавния служител и Кодекса на труда нарушения служителът в дипломатическата служба се наказва дисциплинарно и за:

1. разгласяване на обстоятелства и факти, които биха довели до увреждане на интересите на Република България или до влошаване на отношенията ѝ с други държави;
2. действия, които уронват авторитета на Република България в чужбина или са проява на неуважение към друга държава;
3. неспазване на законите и неуважение на нравите и обичаите в приемащата държава при командироване;
4. злоупотреба с дипломатическите привилегии и имунитети;
5. нарушаване на правилата за разпореждане с финансовите и материалните средства на задграничните представителства и за управление на имотите на Република България в чужбина.

Дисциплинарни наказания

Чл. 59. Дипломатическият служител може да бъде наказан и със:

1. временно понижаване с един предходен дипломатически ранг или на по-ниска с едно ниво длъжност за срок до една година;
2. предсрочно прекратяване на задграничния мандат.

Дисциплинарен съвет

Чл. 60. (1) Председателят на дисциплинарния съвет е дипломатически служител с ранг "посланик".

(2) Не могат да бъдат членове на дисциплинарния съвет дългосрочно командирвани в задграничните представителства държавни служители.

(3) Министърът на външните работи издава правила за работата на дисциплинарния съвет.

(4) Преди да наложи дисциплинарно наказание по чл. 59 от този закон, по чл. 90, ал. 1, т. 3 - 5 от Закона за държавния служител и чл. 188, т. 2 и 3 от Кодекса на труда, министърът на външните работи взема становището на дисциплинарния съвет, който образува дисциплинарно дело по негово нареждане.

Глава пета

ЗАДГРАНИЧНО НАЗНАЧЕНИЕ. ДЪЛГОСРОЧНО КОМАНДИРОВАНЕ В ЧУЖБИНА

Раздел I

Задгранично назначение

Условия и ред за задгранично назначение

Чл. 61. (1) За осъществяването на дейността на дипломатическата служба в чужбина служителят в нея получава задгранично назначение и се командирова дългосрочно при условия и по ред, определени с този закон.

(2) Задграничното назначение на служителя от дипломатическата служба е преназначаване с негово писмено съгласие за определен срок на друга длъжност от единното длъжностно разписание, определена за дългосрочно командироване.

(3) Задграничното назначение на служител от друго ведомство се извършва от съответния министър или ръководител със съгласието на министъра на външните работи, или от министъра на външните работи по предложение на съответния министър или ръководител.

(4) Задграничното назначение се извършва при спазване на изискванията на чл. 32 и 47.

Задграничен мандат

Чл. 62. (1) Задграничен мандат е срокът, за който служителят е командирован дългосрочно в задгранично представителство.

(2) Задграничният мандат е 3 години за служителите и 4 години за ръководителите на задгранични представителства. По изключение той може да бъде продължен с една година.

(3) При липса на конкурентни кандидати задграничният мандат може да бъде

продължаван и извън сроковете по ал. 2.

(4) Подлежащите на ротация длъжности в задграничните представителства се обявяват поне веднъж годишно в годината, предшестваща годината на ротацията.

Назначаване на ръководител на задгранично представителство

Чл. 63. (1) Министърът на външните работи внася в Министерския съвет предложения за назначаване на извънредни и пълномощни посланици, постоянни представители при международни правителствени организации и генерални консули.

(2) Извънреден и пълномощен посланик и постоянен представител при международни правителствени организации се назначава от президента на Република България по предложение на Министерския съвет.

(3) Министърът на външните работи иска агреман от приемащата държава за назначаването на извънреден и пълномощен посланик след приемането на решението на Министерския съвет по ал. 2. Агреман за назначаване на постоянен представител се иска в случаите, когато съществува такова изискване.

(4) Президентът на Република България издава указ за назначаване след получаването на агремана по ал. 3.

(5) Генерален консул се назначава от Министерския съвет по предложение на министъра на външните работи.

(6) Ръководител на задгранично представителство по чл. 23, ал. 2, т. 1, 2, 3 и 5 се назначава от министъра на външните работи.

Освобождаване от длъжност на ръководител на задгранично представителство

Чл. 64. (1) Извънреден и пълномощен посланик и постоянен представител на Република България при международни правителствени организации се освобождава от длъжност с указ на президента на Република България по предложение на Министерския съвет.

(2) Генерален консул се освобождава от длъжност с решение на Министерския съвет.

(3) Ръководител на задгранично представителство по чл. 23, ал. 2, т. 1, 2, 3 и 5 се освобождава от министъра на външните работи.

Раздел II

Дългосрочно командироване

Условия и ред за дългосрочно командироване

Чл. 65. (1) Служителите в задграничните представителства осъществяват дейността си въз основа на заповед на министъра на външните работи за дългосрочно командироване, която се издава след получаването на задгранично назначение.

(2) Дългосрочното командироване на служителите от дипломатическата служба се предхожда от най-малко две години работа в Министерството на външните работи. По изключение те могат да бъдат командировани и преди изтичане на двегодишния срок с

решение на Атестационната комисия.

(3) Служител в задгранично представителство може да бъде дългосрочно командирован и от друг ръководител на ведомство след съгласуване с министъра на външните работи.

(4) Условието за изпълнението на задачите в задграничното представителство се определят в заповедта за дългосрочно командироване.

Преместване на служител

Чл. 66. В рамките на задграничния мандат министърът на външните работи може да премести командирован служител от дипломатическата служба или от друго ведомство в друго задгранично представителство с негово предварително писмено съгласие. Служителят от другото ведомство се премества със съгласието на ръководителя на ведомството.

Дългосрочно командироване на ръководител на задгранично представителство

Чл. 67. (1) Извънреден и пълномощен посланик и постоянен представител на Република България при международни правителствени организации се командирова дългосрочно със заповед на министъра на външните работи въз основа на указ на президента на Република България за назначаването му.

(2) Генерален консул се командирова със заповед на министъра на външните работи въз основа на решение на Министерския съвет за назначаването му.

(3) Министърът на външните работи определя на лицата по ал. 1 и 2 разумен срок за заемане на длъжността, който не може да бъде повече от два месеца от издаването на указа на президента на Република България по ал. 1 и решението на Министерския съвет по ал. 2.

Предсрочно прекратяване на дългосрочната командировка на служител

Чл. 68. (1) Дългосрочната командировка на служител може да бъде прекратена предсрочно от министъра на външните работи в следните случаи:

1. по молба на служителя;

2. по мотивирано предложение на постоянния секретар след решение на Атестационната комисия и като се вземе мнението на ръководителя на задграничното представителство;

3. когато служителът бъде обявен за персона нон грата от приемащата държава.

(2) Предсрочното прекратяване на дългосрочната командировка на служител по чл. 65, ал. 3 се извършва от ръководителя на съответното ведомство по негова преценка или по мотивирано искане на министъра на външните работи.

Прекратяване на дългосрочната командировка на ръководител на задгранично представителство

Чл. 69. (1) Министърът на външните работи издава заповед за прекратяване на дългосрочната задгранична командировка на извънреден и пълномощен посланик или на постоянен представител на Република България при международните правителствени

организации след издаването на указ на президента на Република България за освобождаването му.

(2) Министърът на външните работи издава заповед за прекратяване на дългосрочната задгранична командировка на генерален консул след приемане на решение на Министерския съвет за освобождаването му.

(3) В заповедта по ал. 1 и 2 се определя краен срок на дългосрочната командировка не по-дълъг от два месеца от издаването на указа на президента на Република България и на решението на Министерския съвет.

Дългосрочно командироване на член на семейството на служител

Чл. 70. (1) При необходимост министърът на външните работи може да сключи трудов договор за определен срок, не по-дълъг от срока на задграничния мандат, с член на семейството на дългосрочно командирован служител в задгранично представителство, който го придружава, и да го командирова дългосрочно в същото представителство по предложение на ръководителя на представителството и с писменото съгласие на лицето.

(2) Министърът на външните работи може да командирова дългосрочно по реда на ал. 1 член на семейството на дългосрочно командирован служител, който е служител от Министерството на външните работи, след получаване на задгранично назначение по реда на чл. 61 .

Командировъчни средства

Чл. 71. (1) За времето на задграничния мандат служителят получава освен възнаграждението си и командировъчни средства.

(2) Размерът и начинът на определяне на командировъчните средства се определят с наредба на Министерския съвет в зависимост от държавата на командироване, дипломатическия ранг, длъжността на служителя и броя на членовете на семейството му, които го придружават в приемащата държава.

(3) Дългосрочно командированият служител има право на допълнителни командировъчни средства по време на задграничния му мандат за покриване на учебните такси за основно и средно образование на децата му в приемащата държава при условия и в размер, определени с наредбата по ал. 2.

(4) Размерът на командировъчните средства се актуализира на всеки две години от Министерския съвет по предложение на министъра на външните работи.

Пътни пари

Чл. 72. Дългосрочно командированият служител и членовете на семейството му, които го придружават в приемащата държава, имат право на пътни пари при условия и в размер, определени с наредбата по чл. 71, ал. 2 , при:

1. първоначалното заминаване до държавата на задграничното назначение и окончателното завръщане;

2. преместване по реда на чл. 66 ;

3. смърт на съпруга на служителя, на негови или на съпруга родители, деца, брат, сестра;

4. служебно пътуване до Република България и обратно;

5. евакуация, когато разходите не се поемат от Министерския съвет;

6. пътуване до Република България и обратно за ползване на платен годишен отпуск веднъж годишно, с изключение на годината на първоначалното заминаване и окончателното завръщане.

Битови условия

Чл. 73. Изпращащата администрация осигурява на дългосрочно командирвания служител за времето на командировката подходящо жилище или средства за наем при условия, по ред и по нормативи, определени с наредбата по чл. 71, ал. 2 .

Разходи при смърт

Чл. 74. При смърт на дългосрочно командирован служител или на пребиваващ заедно с него член на семейството му всички разходи, включително за транспортирането на тленните останки до Република България, както и за завръщане на пребиваващите заедно с него в приемащата държава членове на семейството му са за сметка на изпращащото ведомство.

Здравно осигуряване

Чл. 75. (1) Изпращащото ведомство осигурява на дългосрочно командирвания служител и на всеки член на неговото семейство, пребиваващ заедно с него, средства за медицинско обслужване и здравно осигуряване в приемащата държава при условия и в размер, определени с наредбата по чл. 71, ал. 2 , освен когато е осигурено безплатно медицинско обслужване по силата на международен договор с приемащата държава.

(2) Дългосрочно командирваният служител и членовете на неговото семейство могат да сключват договор за здравно осигуряване в приемащата държава по време на задграничния му мандат в рамките на определените им средства по ал. 1.

(3) Изпращащото ведомство задължително осигурява за своя сметка на дългосрочно командирвания служител и членовете на неговото семейство медицинска застраховка за дните на пътуване при първоначално заминаване и окончателно завръщане, както и при преместване по установения ред.

Допълнително възнаграждение при заплаха за живота и сигурността

Чл. 76. Когато в приемащата държава възникне заплаха за живота и сигурността на дългосрочно командирвани служители в задгранично представителство, Министерският съвет по предложение на министъра на външните работи може да разреши временно изплащане на служителите на допълнително възнаграждение в размер, определен с наредбата по чл. 71, ал. 2 .

Неплатен отпуск на съпруг на дългосрочно командирован служител

Чл. 77. (1) Съпругът на дългосрочно командирован служител има право на неплатен отпуск по време на задграничния мандат на служителя, когато работи в държавната или общинската администрация в Република България, в организации на бюджетна издръжка или в търговски дружества с над 50 на сто държавно или общинско участие, както и в търговски дружества със златна акция на държавата.

(2) Времето на ползване на неплатен отпуск от лицата по ал. 1 се признава за трудов или служебен стаж.

(3) Вноските за здравно осигуряване на лицата по ал. 1 за времето, през което са в неплатен отпуск, са за тяхна сметка.

Осигуряване на съпруг на дългосрочно командирован служител

Чл. 78. (1) Съпругът на дългосрочно командирован служител може да се осигурява по свое желание и за своя сметка по време на задграничния мандат на служителя за инвалидност поради общо заболяване, за старост и за смърт, или за всички осигурителни рискове, без трудова злополука и професионална болест и безработица, върху избран от него месечен осигурителен доход между минималния и максималния размер на осигурителния доход за самоосигуряващо се лице, определен със закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за съответната година.

(2) При условията на ал. 1 се осигурява само лице, което не подлежи на осигуряване по законодателството на приемащата държава съгласно действащ международен договор, по който Република България е страна.

Работа на член на семейството на дългосрочно командирован служител

Чл. 79. (1) Член на семейството на дългосрочно командирован служител има право да работи в приемащата държава само след предварително писмено съгласие на министъра на външните работи относно мястото и характера на работата.

(2) Член на семейството на дългосрочно командирован служител няма право да осъществява стопанска дейност в своя или чужда полза от свое или от чуждо име на територията на приемащата държава.

Договор с местно лице

Чл. 80. Ръководителят на задгранично представителство може да сключи договор за работа с местно лице в съответствие с местното законодателство след писмено разрешение на министъра на външните работи, дадено въз основа на мотивиран доклад.

Глава шеста

ДИПЛОМАТИЧЕСКИ ИНСТИТУТ

Правно положение

Чл. 81. (1) Дипломатическият институт е юридическо лице към министъра на външните работи и второстепенен разпоредител с бюджетни кредити със седалище в София.

(2) Издръжката на Дипломатическия институт се формира от бюджетни приходи и приходи от собствена дейност.

(3) Структурата и организацията на дейността на Дипломатическия институт се определят с устройствен правилник, издаден от министъра на външните работи.

(4) Служителите в Дипломатическия институт са служители в дипломатическата служба по смисъла на чл. 4 .

Предмет на дейност

Чл. 82. Дипломатическият институт:

1. организира и провежда стажа и обучението на стажант-аташетата;

2. организира и провежда обучение за повишаване на професионалната квалификация на служителите на Министерството на външните работи и на служителите в други бюджетни организации, включително курсове по чуждо - езиково обучение, при условия и по ред, определени с наредба на министъра на външните работи;

3. подготвя, осигурява и провежда курсове по дипломатическо обучение за служители на чуждестранни дипломатически служби и чуждестранни държавни администрации при условия и по ред, определени с наредбата по т. 2;

4. организира и поддържа сътрудничество с български органи, организации и академични институции, както и с европейски и световни дипломатически школи и институти, международни организации, университети, изследователски и информационни центрове и сдружения с нестопанска цел в сферата на международните отношения;

5. организира и осъществява самостоятелно или съвместно с български и чуждестранни партньори изследователски програми и проекти, като предоставя резултатите от изследователската дейност на Народното събрание, президента на Република България и Министерския съвет;

6. осъществява публична дейност за популяризиране на дипломатическата професия чрез организиране на медийни прояви, конференции, лекции и издателска дейност.

Директор на Дипломатическия институт

Чл. 83. Директорът на Дипломатическия институт се назначава от министъра на външните работи след провеждане на конкурс. Право на участие в конкурса имат дипломатически служители, които отговарят на изискванията по чл. 8, ал. 2 , и външни лица.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. По смисъла на този закон:

1. "Ръководна длъжност в Министерството на външните работи" е ръководител на структурно звено не по-ниско от отдел.

2. "Членове на семейството" са:

а) другият съпруг;

б) децата до навършване на 18-годишна възраст, ако не са сключили брак;

в) пълнолетните деца, ако са трайно неработоспособни;

г) децата до навършване на 25-годишна възраст, включително на другия съпруг, ако

учат в приемащата държава и не са сключвали брак.

§ 2. Членовете на политическия кабинет на министъра на външните работи или съветниците и експертите към него, които до назначаването си в политическия кабинет не са били служители в дипломатическата служба, не са дипломатически служители по смисъла на този закон.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 3. За ръководителите на задгранични представителства, назначени до влизането в сила на закона, ограничението по чл. 24, ал. 3 не се прилага.

§ 4. Актовете по прилагането на този закон се издават в срок 6 месеца от влизането му в сила.

§ 5. Държавен служител с дипломатически ранг, който до влизането в сила на закона е заемал длъжност, определена за заемане от дипломатически служител, се назначава на длъжността, ако отговаря на изискванията на този закон.

§ 6. В тригодишен срок от влизането в сила на закона:

1. заварените държавни служители с дипломатически ранг трябва да покрият изискването за образователно-квалификационна степен "магистър" по чл. 27, ал. 1, т. 2 ;

2. заварените държавни служители без дипломатически ранг и работниците и служителите по трудово правоотношение в дипломатическата служба трябва да покрият изискванията на чл. 27, ал. 2 и 3 .

§ 7. (1) Служител в дипломатическата служба, който със съгласието на министъра на външните работи е назначен за член на политически кабинет или съветник по външнополитическите въпроси към него, има право след прекратяване на пълномощията му да заеме предишната си длъжност. За времето на отсъствието му на същата длъжност може да бъде назначено друго лице като заместник. В случаите, когато предишната му длъжност е закрита, на служителя се предлага друга равностойна длъжност от същата длъжностна категория.

(2) С правата по ал. 1 се ползва и служител, който е:

1. избран за президент, вицепрезидент, министър-председател, министър, народен представител, член на Европейската комисия и член на Европейския парламент;

2. назначен за постоянен секретар в Министерството на външните работи;

3. назначен за съветник или секретар по външната политика на президента на Република България, министър-председателя, председателя на Народното събрание или за съветник или експерт по външнополитическите въпроси към постоянна комисия на Народното събрание.

§ 8. Трудовият и служебният стаж, придобит в Министерството на външните работи до влизането в сила на закона, се зачита за стаж в дипломатическата служба.

§ 9. В Закона за политическите партии (обн., ДВ, бр. 28 от 2005 г.; изм., бр. 102 от 2005 г., бр. 17 и 73 от 2006 г., бр. 59 от 2007 г.) в чл. 9, ал. 1 след думата "съдиите" се поставя запетая и се добавя "служителите в дипломатическата служба".

§ 10. В Закона за управление при кризи (обн., ДВ, бр. 19 от 2005 г.; изм., бр. 17, 30 и

102 от 2006 г., бр. 11 и 41 от 2007 г.) в чл. 58, ал. 2 се създава т. 6:

"б. служителите в дипломатическата служба."

§ 11. В Закона за местните избори (обн., ДВ, бр. 66 от 1995 г.; попр., бр. 68 от 1995 г.; бр. 85 от 1995 г. - Решение № 15 на Конституционния съд от 1995 г.; изм., бр. 33 от 1996 г.; бр. 22 от 1997 г. - Решение № 4 на Конституционния съд от 1997 г.; изм., бр. 11 и 59 от 1998 г., бр. 69 и 85 от 1999 г., бр. 29 от 2000 г., бр. 24 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 69 и 93 от 2003 г., бр. 28 от 2005 г., бр. 17, 24, 30, 69 и 95 от 2006 г., бр. 49 и 63 от 2007 г.) в чл. 35, ал. 4 след думите "Министерството на отбраната" се поставя запетая и се добавя "служители в дипломатическата служба".

§ 12. В Закона за администрацията (обн., ДВ, бр. 130 от 1998 г.; бр. 8 от 1999 г. - Решение № 2 на Конституционния съд от 1999 г.; изм., бр. 67 от 1999 г., бр. 64 и 81 от 2000 г., бр. 99 от 2001 г.; попр., бр. 101 от 2001 г.; изм., бр. 95 от 2003 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 24, 30, 69 и 102 от 2006 г., бр. 46 от 2007 г.) се създава чл. 13а:

"Чл. 13а. (1) Дипломатическите служители от дипломатическата служба заемат длъжности, чиито наименования се определят в класификатор на дипломатическите длъжности.

(2) Дипломатическите длъжности са:

1. висши;
2. старши;
3. младши.

(3) Висшите дипломатически длъжности са посочени в категория "А" на класификатора на дипломатическите длъжности.

(4) Старшите дипломатически длъжности са посочени в категория "Б" на класификатора на дипломатическите длъжности.

(5) Младшите дипломатически длъжности са посочени в категория "В" на класификатора на дипломатическите длъжности.

(6) Длъжностните категории имат нива в зависимост от възложените служебни задължения и необходимите за тяхното изпълнение професионална квалификация и професионален опит."

§ 13. Изпълнението на закона се възлага на министъра на външните работи.

Законът е приет от 40-то Народно събрание на 13 септември 2007 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Приложение
към чл. 42

КЛАСИФИКАТОР

на дипломатическите длъжности

Длъжностно ниво	Наименование на длъжността		Минимална образователна степен, необходима за заемане на длъжността	Минимален дипломатически ранг, необходим за заемане на длъжността	Минимален професионален опит за заемане на длъжността	Вид правоотношение
	Длъжности в Министерството на външните работи	Длъжности за командироване в задграничните представителства				
1	2	3	4	5	6	7
А. Висши дипломатически длъжности						
A1	Постоянен секретар	Ръководител на задгранично представителство по чл. 23, ал.1	магистър	Посланик	По чл. 8, ал. 2	служебно
A2	Политически директор Генерален директор Ръководител на инспектората		магистър	Посланик	По чл. 8, ал. 2	служебно
A3	Директор на дирекция		магистър	Посланик	По чл.14,ал.2	служебно
A4	Посланик за специални поръчения Висш дипломатически служител		магистър	Посланик	По чл.13,ал.1	служебно
Б. Старши дипломатически длъжности						
B1	Директор на дирекция	Ръководител на задгранично представителство по чл. 23, ал. 1 и 2 Пълномощен министър в	магистър	Пълномощен министър	По чл. 14,ал. 2	служебно

		задгранично представителство				
Б2	Специален координатор		магистър	Пълномощен министър	По чл. 13, ал. 1	служебно
Б3	Старши дипломатически служител – I степен		магистър	Пълномощен министър	По чл. 35 - 37	служебно
Б4	Началник отдел	Ръководител на задгранично представителство по чл. 23, ал. 1 и 2 Съветник в задгранично представителство	магистър	Съветник	По чл. 35 - 37	служебно
Б5	Старши дипломатически служител – II степен		магистър	Съветник	По чл. 35 - 37	служебно
В. Младши дипломатически длъжности						
В1	Началник сектор	Първи секретар в задгранично представителство	магистър	Първи секретар	По чл. 35 - 37	служебно
В2	Дипломатически служител – I степен	Първи секретар в задгранично представителство	магистър	Първи секретар	По чл. 35 - 37	служебно
В3	Дипломатически служител – II степен	Втори секретар в задгранично представителство	магистър	Втори секретар	По чл. 35 - 37	служебно
В4	Дипломатически служител – III степен	Трети секретар в задгранично представителство	магистър	Трети секретар	По чл. 35 - 37	служебно
В5	Дипломатически служител – IV степен	Аташе в задгранично представителство	магистър	Аташе	По чл. 35 - 37	служебно